

RESIDUS URBANS EL COPATE està portant la resta del Baix Ebre i Montsià a Tivissa per la falta d'espai al dipòsit de Mas de Barberans

Aprovat el Pla especial urbanístic que desencalla l'ampliació de l'abocador de Mas de Barberans

Mas de Barberans Redacció / ACN

La Comissió de Territori ha aprovat definitivament el Pla especial urbanístic autònom (PEUA) per a l'ampliació del dipòsit controlat i la construcció de la nova planta de tractament de residus a Mas de Barberans. La quarta fase de l'abocador és urgent perquè des del setembre del 2024, se porten els residus de Baix Ebre i Montsià a Tivissa amb un cost suplementari d'uns 100 euros per tona que acaben pagant els ajuntaments i, en última instància, els veïns. El Consorci de Polítiques Ambientals de les Terres de l'Ebre (COPATE), que gestiona la recollida i el tractament a les dos comarques a través d'un servei mancomunat, busca ara fórmules de finançament de l'obra. L'Agència de Residus de Catalunya (ARC), la possibilitat més lògica per a sufragar la inversió, vol que primer se faci la nova planta de tractament, però al COPATE li corre més pressa l'ampliació de l'abocador, on clausurar la segona i la tercera fase costarà uns 6 milions d'euros i fer la quarta, 6 milions més. L'ens plantejarà a l'ARC que guanyar espai al dipòsit és urgent perquè el segon semestre de 2026 acaba el contracte per a portar residus a la Ribera d'Ebre. La planta de tracta-

Un camió aboca residus al dipòsit de Mas de Barberans.

ment, per la seua banda, costaria uns 18 milions.

DEMANAR UN PRÉSTEC El Consorci fins i tot s'ha plantejat endeutar-se -ho hauran d'avaluar els ajuntaments- per a fer l'ampliació pel seu compte i recuperar els diners quan l'Agència de Residus pague el projecte del centre de tractament de residus. El president del COPATE, Iván García, confia que no calga

arribar a esta situació, i per això reclama a l'ARC que faci un retorn del cànon de la brossa en forma de finançament de les obres.

Si l'ARC no s'hi avé i calgués tractar un préstec, el president del COPATE també ha demanat que no s'utilitze per a crear confrontació política. García ha assenyalat que la inversió costaria menys que l'increment del cost mensual que es paga per a portar residus a Tivissa i

que abans s'ha fet front a despeses més grans.

L'àmbit d'actuació del PEUA aprovat se situa al sud-est del terme municipal de Mas de Barberans, a uns 3 quilòmetres del nucli urbà. A l'abocador s'accedix per la carretera T-1025, al quilòmetre 8,6. Les instal·lacions les gestiona directament el COPATE.

Actualment, l'abocador ocupa 167.173 metres quadrats de super-

fície (16,71 hectàrees). El dipòsit ha completat la vida útil de les tres primeres fases durant 30 anys, des del 1993. La fase dos va donar servei entre l'any 2000 i 2013 i està pendent de ser definitivament clausurada. La tercera fase es va construir el 2012 i ha donat servei des de 2013. Té una superfície d'unes 5,20 hectàrees i un volum autoritzat de 413.810 m³. L'estiu de l'any passat va arribar al 99 % de capacitat.

L'ampliació projectada és de 597.695 m² amb la fase quatre que ara es vol executar, que albergaria fins a 420.000 m³ de residus, i una futura fase cinc, una reserva de sòl per a futures ampliacions. Les instal·lacions passarien a tindre unes 86 hectàrees.

L'abocador de Mas de Barberans disposa actualment d'una planta de premsatge de residus sòlids urbans de fracció resta. Les bales resultants van a l'abocador i amb esta compactació s'optimitza l'espai un 20 %. També hi ha una planta de tractament de llixiviats, els matèixos que genera l'abocador, que es canalitzen i s'emmagatzemen en unes basses i després se tracten en un procés biològic. Finalment, hi ha la planta de compostatge, on arriba la fracció orgànica dels residus municipals (FORM) del Montsià i del Baix Ebre i se'n fa compost. La planta de FORM s'ha quedat menuda per a tractar tota la resta orgànica de la recollida selectiva dels pobles i s'ha d'ampliar. El nou centre de tractament de residus de les Terres de l'Ebre projectat a Mas de Barberans tindrà capacitat per a tractar 15.000 tones de fracció orgànica i 40.000 tones de fracció resta dels municipis cada any. ■